

Chronologia ludobójstwa w Kanadzie – 1

22 kwietnia 2013

1850 – Narody pierwotne wschodniej Kanady zostały zdziesiątkowane przez ospę prawdziwą i inne choroby celowo wprowadzone przez Europejczyków do zaledwie dziesięciu procent swojego stanu sprzed kontaktami z nimi. Plemiona indiańskie na zachód od Wielkich Jezior pozostają w większości nietknięte przez tę plagę, z wyjątkiem zachodniego wybrzeża gdzie zaczynają osiedlać się Europejczycy.

1857 – Ustawa o Stopniowej Cywilizacji, napisana, aby wyeliminować narody pierwotne poprzez „nadanie prawa wyborczego” i, w której tytuł do ziemi i pojęcie narodowości zostają zlikwidowane przechodzi przez legislaturę w Kanadzie Górnej

1859 – Misje Rzymskokatolickie są ustanawiane w Mission w Kolumbii Brytyjskiej (B.C.) a w Okanagan przez biskupa oblata (osoba, która nie składa ślubów zakonnych tylko przyrzeczenie wytrwania – tłum.) Paula Durieu, który z pomocą jezuicką sporządza plan eksterminacji niechrześcijańskich wodzów Indian i zastąpienia ich liderami kontrolowanymi przez Kościół Katolicki. Ten „Plan Durieu” posłuży później jako model dla indiańskich szkół z internatem.

1862-1863 – Poważna epidemia ospy prawdziwej wśród plemion indiańskich wewnętrznej B.C. jest zainicjowana przez anglikańskiego misjonarza (i przyszłego biskupa Norwich oraz członka Izby Lordów) wielebnego Johna Sheepshanksa, który zaszczepia setkom Indian tę chorobę. Sheepshanks działa na zlecenie rządu prowincjonalnego i handlującej futrami Kompanii Zatoki Hudsona, która sponsoruje pierwsze protestanckie misje wśród Indian. Ponad 90% lokalnych Indian Salish i Chilcotin – około 8000 lub więcej ludzi zginie w wyniku użycia tej broni

biologicznej.

1869-1870 – Nieudane powstanie Indian szczepu Metis (Metysi – potomkowie Indian i Europejczyków – tłum.) dorzecza Czerwonej Rzeki na równinach centralnych pod Louis Riel skłania nowo-ustanowiony rząd Kanady do ustanowienia swojej niepodległości „od morza do morza” poprzez narodowy system kolei i masową emigrację Europejczyków na ziemie Indian na zachodzie.

1870 – Korona Anglii ustanawia system „rezerwy kleru”, w którym katolickie i anglikańskie misje dostają setki akrów ziemi ukradzionej rdzennym narodom, w szczególności w zachodniej Kanadzie.

1873 – Zostaje utworzona Królewska Północno-zachodnia Policja Konna poprzedniczka dzisiejszej Królewskiej Kanadyjskiej Policji Konnej (RCMP) jako narodowa, paramilitarna siła z absolutną jurysdykcją wzdłuż całej Kanady. Do tej mandatu wlicza się usunięcie wszystkich rdzennych mieszkańców do rezerwatów i wyczyszczenia pasa ziemi „wolnego od Indian” na 50 mil po obu stronach rozszerzającej się na zachód Kanadyjskiej Kolei Pacyficznej (CPR).

1876 – Pod wpływem byłego premiera i prawnika CFR, Johna A. MacDonalda, Kanada przyjmuje Ustawę Indiańską, która redukuje wszystkich Indian i członków plemienia Metis do statusu nieobywateli i osób pozostających pod opieką prawną państwa kanadyjskiego. Odtąd rdzenni mieszkańcy są uwięzieni w „rezerwowych obszarach”, odmówiony jest im status prawny czy prawa obywatelskie, nie mogą głosować, pozywać w sądach, posiadać własności czy prowadzić działań w swoim imieniu. Ich status jako osób pozostających pod opieką prawną pozostaje niezmienny do dnia dzisiejszego.

1886 – CFR jest ukończona, łącząc Kanadę od wybrzeża do wybrzeża i otwierając drzwi masowej imigracji europejskiej. Tego samego roku wszystkie tradycyjne ceremonie rdzennych mieszkańców na zachodnim wybrzeżu zostają zdelegalizowane,

wliczając w to system potłatch i rdzenne języki.

1889 – Ustanowiony zostaje federalny Departament Spraw Indiańskich. Indiańskie „szkoły przemysłowe” (?) zostają usankcjonowane przez rząd federalny, który we współpracy z kościołami katolickimi i protestanckimi wspólnie funduje i zakłada obozy internowania dla wszystkich dzieci rdzennych mieszkańców w całej Kanadzie.

1891 – Pierwszy medyczny raport o masowych zgonach w tych szkołach spowodowanych przez szalejącą i nie leczoną gruźlicę zostaje wysłany rządowi federalnemu przez dr. George’a Ortona w Alberta. Raport Ortona zostaje zignorowany.

1905 – Ponad setka indiańskich szkół z akademikiem działa w całej Kanadzie, dwie trzecie z nich jest prowadzona przez Kościół Rzymskokatolicki. Masowa europejska emigracja i broń biologiczna zredukowała rdzenne populacje na zachodzie do mniej niż pięciu procent stanu pierwotnego.

1907 – Dr Peter Bryce, Główny Urzędnik Medyczny przeprowadza dla Departamentu Spraw Indiańskich (DIA) rządu federalnego inspekcję indiańskich szkół w całym kraju, aby zbadać warunki zdrowotne. Będący tego wynikiem raport Bryce’a dla asystenta nadinspektora DIA Duncana Campbella Scotta dokumentuje, że ponad połowa wszystkich dzieci w tych szkołach umiera na gruźlicę celowo rozpowszechnianą wśród nich przez pracowników. Bryce również twierdzi, że kościoły prowadzące te szkoły celowo ukrywają dowody i statystyki tych morderczych praktyk.

15.11.1907 – Raport dr Bryce’a jest cytowany w „The Ottawa Citizen” i „The Montreal Gazette”.

1908-1909 – Duncana Campbell Scott utajnia raport Bryce’a i odmawia działać na podstawie jego rekomendacji, do których wlicza się odsunięcie kościołów od prowadzenia szkół indiańskich. Bryce wydaje bardziej kompletny raport o ogromnych wskaźnikach śmierci w tych szkołach, podczas, gdy Scott zaczyna oszczerczą kampanię przeciwko Bryce’owi, która

ostatecznie doprowadza do usunięcia go ze służby cywilnej.

Listopad 1910 – Pomimo odkryć Bryce'a, Scott instytucjonalizuje kontrole kościelną nad indiańskimi szkołami przez kontrakt między rządem federalnym a kościołami: Katolickim, Anglikańskim, Prezbiteriańskim i Metodystycznym (dwa ostatnie są poprzednikami Zjednoczonego Kościoła Kanady). Kontrakt ten upoważnia te szkoły do istnienia i dostarcza rządowych środków oraz ochrony dla nich, wliczając w to użycie RCMP jak ramienia policyjnego dla tych szkół.

Marzec 1919 – Pomimo rosnących wskaźników śmierci w indiańskich szkołach z akademikiem, pod naciskiem kościoła, D.C. Scott zakańcza wszystkie federalne inspekcje medyczne tych szkół likwidując urząd Głównego Inspektora Medycznego.

Kwiecień 1920 – Prawo federalne sprawiające, że obowiązkiem prawnym dla dzieci indiańskich powyżej 7 roku życia w całej Kanadzie jest uwięzienie ich w szkołach indiańskich zostaje przegłosowane. Nie współpracującym rodzicom grozi więzienie i duża grzywna. Liczba śmierci z powodu gruźlicy wśród indiańskich mieszkańców potroi się w następnej dekadzie.

Wiosna 1925 – Zjednoczony Kościół Kanady zostaje ustanowiony przez federalną Ustawę Parlamentu, aby „skanadyzować i schryścianizować... urodzonych za granicą i pogan”. Kościół ten jest wspartym finansowo ramieniem Korony Angielskiej i przejmuje wszystkie szkoły oraz ziemie ukradzioną rdzennym mieszkańcom będącą w posiadaniu kościołów metodystycznych i prezbiteriańskich.

1927 – Jeden z przepisów Kolumbii Brytyjskiej pozbawia wszystkich Indian prawa do wynajęcia i konsultowania się z prawnikiem czy reprezentowania siebie przed sądem. To samo prawa czyni nielegalnym dla każdego prawnika przyjmowanie indiańskich klientów.

1928 – Ustawa o Sterylizacji Seksualnej przechodzi przez legislaturę w Alberta, pozwalając na przymusową sterylizację

każdego ucznia indiańskiej szkoły na mocy decyzji dyrektora, pracownika kościoła. Przynajmniej 2800 indiańskich mężczyzn i kobiet stanie się bezpłodnych przez to prawo.

1929-1930 – Rząd Kanady wyrzeka się ochrony prawnej nad indiańskimi dziećmi w szkołach na rzecz wybranego przez kościół dyrektora.

1933 – Identyczna Ustawa o Sterylizacji Seksualnej zostaje przegłosowana przez legislaturę Kolumbii Brytyjskiej. Trzy centra sterylizacji powstają w gęsto zaludnionych społecznościach rdzennych mieszkańców: w szpitalu R.W. Large w Bella Bella (Zjednoczony Kościół), w Indiańskim Szpitalu Nanaimo, i w Indiańskim Szpitalu Charles Camsell w Edmonton w Alberta (Zjednoczony Kościół). Tysiące Indian zostanie wysterylizowanych w tych placówkach do lat 1980.

Luty 1934 – Próba likwidacji szkół z akademikiem przez rząd Kanady kończy się niepowodzeniem w wyniku oporu opinii publicznej wykreowanego przez hierarchów kościołów katolickich i protestanckich.

Styczeń 1939 – Dzieci szczepu Cowichan zostają użyte w medycznych eksperymentach przeprowadzonych przez niemieckojęzycznych lekarzy w katolickiej szkole Kuper Island na Vancouver Island. W rezultacie umiera kilkanaście dzieci. RCMP tuszuje dochodzenie w sprawie tych śmierci a Montforts, niemiecki zakon katolicki prowadzący tę szkołę zostaje zastąpiony przez Oblatów.

CIĄG DALSZY NASTĄPI

Tłumaczenie: JohnGaltSpeakin

Źródła: johngaltspeakin.wordpress.com, itccs-polski.blogspot.com

Nadesłano do „Wolnych Mediów”